

at det fra Venstres Side mange Gange er hævdet, at man har opretholdt status quo. Men det har kun været i Teorien, ikke i Virkeligheden. Vi have desværre set, hvorledes Militærudgifterne i de $3\frac{1}{2}$ Aar, hvor Venstre har siddet ved Magten, ere stegne overordentlig betydeligt og ad mange Veje. De ere stegne ved særlige Love, stegne ved, at man har ført store Bevillinger over paa Tillægsbevillingsloven, saa at dens Beløb er blevet betydelig højere end hidtil. De ere stegne ved, at man har tilladt en Minister, at bortsælge Statens Ejendomme og anvende, hvad han fik ind, i militære Øjemed. De ere stegne ved betydelige Overskridelser, som Krigsministeren har tilladt sig, saa at Regnskabet er blevet betydelig større end Bevillingerne. Status quo er derfor i Virkeligheden slet ikke overholdt, vi have desværre tværtimod faaet en betydelig Stigning. Jeg vil haabe, at det stillede Forslag er et alvorligt Forsøg paa at sige: Stop, nu ville vi ikke mere have disse stærke Stigninger, som vi have haft i de senere Aar. Vil Ministeriet have Opgang paa et Punkt, maa det absolut følges af en Nedgang paa et andet Punkt.

Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) var jo meget forbitret over eller udtalte sig i alt Fald meget stærkt mod denne Resolution. Han udtalte ifølge Rigsdagstidenden: „Jeg vil se de Medlemmer af Venstrereformpartiet i dette Ting, der gaa til en saadan Meningsløshed, som dette vil være.“ Han kalder det en Meningsløshed at stemme for et Forslag, der er i den nøjeste Overensstemmelse med Venstres gamle Program. Han siger, han kunde ønske at se de Venstremænd, der ville gøre det. Det er nu ikke saa vanskeligt for ham at faa dem at se. Der er for det første de 8 Venstremænd, der er i Salen, der have stillet dette Forslag, dem kan han let faa at se, og jeg tror, naar han kommer ud til Vælgerne, vil han faa mange flere af disse Venstremænd at se, end han egentlig skøtter om, saa mange, at det vil skære ham i Øjnene, og det vil sikkert skurre ham i Ørerne at høre den Maade, hvorpaa de ville udtale sig over for det ærede Medlem. Jeg kan derfor godt være med til at stemme for de 8 Medlemmers Forslag.

Den anden Paastand om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen er fremsat af det ærede Medlem for Løvel og gaar ud paa at give det ny Ministerium et Tillidsvotum. Jeg maa sige, at det er ret tidligt, at det ny Ministerium skal stives af med et Tillidsvotum fra dette Tings Side.

At Begivenhederne have udviklet sig med en saadan Hast, at det er nødvendigt allerede den første Dag at give Ministeriet et Tillidsvotum, forekommer mig ikke at være lovende for Ministeriets Fremtid. Og jeg vil sige, at efter den højtærede Konseilspræsidents Programtale i Gaar er det en meget betænkelig Sag at give dette Ministerium et Tillidsvotum. Programtalen, som jo var kort, var vag og vigende, man mærkede ikke nogen fast Villie bag Ordene. Jeg nævner et Punkt som den almindelige Valgret. Der udtalte den højtærede Konseilspræsident ikke andet, end hvad vi have hørt fra Venstres Side i mindst 30 Aar. Jeg synes, at vi nu skulde se at komme bort fra Ordene, dem have vi haft nok af, og komme over til Handling. Det vilde have glædet adskilligt mere, om den højtærede Minister havde sat Ministeriets Eksistens ind paa dette Spørgsmaal, fordi det er et Spørgsmaal, som det virkelig er værd at tage en Kamp op paa; men det var de samme vage og ubestemte Udtalelser, som vi have hørt mange Gange før. Vi ere snart kede af at høre alle disse Ord, al den Tale om kommunal Valgret. Det, Befolkningen nu længes efter, er at se Handling, se et Ministerium, der virkelig tør vove at sætte sin Eksistens ind paa Løsningen af dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Valgkredsinddelingen vare den højtærede Ministers Udtalelser ogsaa, som fremhævet fra to Sider her i Dag, vage og ubestemte. Vejen, som den højtærede Minister henviste til, gennem en Grundlovsændring, er, som jeg sagde i Gaar, den langsomste, vanskeligste, mest ufarbare af alle de Veje, der kunne tænkes i dette Spørgsmaal. Der er derfor sikkert ikke meget Haab om, at dette Spørgsmaal vil blive løst. Jeg maa udtale, at jeg særlig er interesseret i dette Spørgsmaal, fordi jeg har den Ære at repræsentere den største Valgkreds her i Danmark, en Kreds, der har omtrent 60,000 Indbyggere, 3—4 Gange saa stor, som foreskrevet i Grundloven. Det er naturligt, at Vælgerne i denne Kreds, der desuden er meget stærkt voksende, ere utaalmodige, utilfredsstillede og finde, at deres grundlovmæssige Rettigheder ere tilsidesatte.

Hvad endelig den højtærede Ministers Program overfor Militærvæsenet angaar, maa jeg sige, at det er ogsaa af en saadan Beskaffenhed, at det ikke kan friste til at give noget Tillidsvotum. Den højtærede Minister lod os vide, at Nedsættelser kunde der ikke være Tale om, deri-